



### PROGRÉS (?) PÀTRIA (?)

¿QUI podrà dubtar ni un sol moment que progressem d'una manera espantosa? ¿Es potser que no s'hi han ficat? Ja els ho diré, doncs. La plaça de la Corona, el carrer de la Palma i el d'Alfons IV ja no existeixen a Granollers; ara tenim la *plaza de D. Angel Guimerà y las calles de Wilson y Doctor Robert, respectivamente*. Això apart de que teniem la de *José Anselmo Clavé i la plaza de Mosén Jacinto Verdager*. Val a dir que l'última empenya hi ha influït molt, perquè això de que tota una vila de Granollers accepti sense protestes que es posi en castellà el nom del pare de les lletres catalanes N'Angel Guimerà, en la millor plaça que té, es un gran pas a la civilització i per lo tant, ¿qui podrà negar-me que progressem?

Per çò com que, dit sia amb perdó, les plaques posades demostren no se què, també podria ser que no hi tingués cap culpa el consistori municipal, sinó que tenint destinada una quantitat molt petita, perquè som mal any, s'hagués vist precisat a comprar les plaques fetes per ser insuficient el metàl·lic votat per a fer-les ter espreses, i, es clar, si les que tenien fetes eren escrites en castellà s'havien de profitar per força! No obstant, si es que està disposat l'Excel·lentíssim Ajuntament a modificar ço que es una taca en l'història d'una vila que s'adherí a la demanda d'autonomia de la nostra terra, estem disposats a proporcionar-li les pessetes que li fassin falta, puig la joventut de la nostra vila, que sent verdader afany de llibertat, estava a punt d'encapselar una subscripció per fer, millor dit, per desfer lo que havia fet el municipi lliberal (?) demòcrata (?) autonomista (?)

\* \* \*

### LA SALUD PÚBLICA

L'Ajuntament de la vila té el sí de no resoldre cap dels assumptes de la seva competència. Ni cura del proveïment de la població, ni els preocupa lo més mínim la salut dels granollerins, sometent-los als perills d'epidèmies o malalties contagioses de responsabilitat exclussiva i punitiva de l'alcalde. Si es tractés de negocis personals dels regidors, o de processar als que hi fan la contra, o de suspendre tal o qual funcionari que no els hi es afecte, foren grans els treballs i gestions de la majoria, però tractant-se dels interessos del comú, no cal ni parlar-ne.

Fa deu mesos qu'un veí de Granollers va presentar-se a casa la vila a denunciar qu'un pou de casa seva rebia comunicació d'uns altres i que un d'ells servia de dipòsit d'aigües brutes. amb la qual, com tothom pot suposar sense gaires lucubracions científiques, fa que no es puguin utilitzar dites aigües i que els pous s'hagin convertit en caus d'infecció sumament perillosos per la salut del poble. Inutilment va remoure l'interessat la seva denúncia i sempre van contestar-li que ja hi enviarien un arquitecte o un enginyer.

L'home restà confiat unes setmanes, emprò res; ningú s'acostà a casa seva. Tonà a casa la vila:

— Si, si, ja ho farem arreglar...

I entre excuses i passatemps (que es lo mateix) varen anar apurant les confiances del pacient veí.

Cansat d'excuses i dilacions i veient que proseguia la causa de les molésties, — que deuen ser de consideració tractant-se de lo que podria reportar l'infecció de tots els pous de Granollers — va determinar dirigir-se al doctor Pedrals com a Inspector General d'Higiene, perquè s'interessés en l'assumpte. Va dir el senyor Pedrals que ja ho havia denunciat.

Després el senyor Canal, com Inspector habilitat, va anar també a mirar-se el pou i va certificar que era degut a un mo se què; però res